

Nie dotykaj!

Ważna praca psa przewodnika

Tekst: Dagmara Gradolewska

Zastanawialiście się kiedyś, jak wygląda życie codzienne psa przewodnika? Jakie czekają na niego wyzwania? Jak bardzo musi być skupiony na swojej pracy, aby prowadzić niewidomą osobę? Zobaczcie, co warto o tym wiedzieć.

Kto to taki?

Zacznijmy od wyjaśnienia pojęcia „pies przewodnik”. To pies, który pomaga bezpiecznie się poruszać osobie niewidomej, można powiedzieć, że jest jej oczami. Głównym zadaniem takiego psa jest zapewnienie bezpieczeństwa. Przekazuje wyuczonymi sygnałami informacje o zagrożeniach i przeszkodach. Praca psa przewodnika jest bardzo odpowiedzialna i trudna.

Pies na medal

Do szkolenia na psa przewodnika rekomenduje się zazwyczaj następujące rasy: golden, labrador, chesapeake retriever i pozostałe retrievery, owczarki niemieckie oraz niektóre pozostałe rasy owczarków. Te rasy najczęściej wykazują się łatwością w szkoleniu. Jakie cechy posiada idealny uczeń? Jest to łagodność, spokój, opanowanie, odporność na stres, brak agresji, chęć do nauki i przede wszystkim nastawienie na silną więź z opiekunem. Czasami może się zdarzyć, że podczas szkolenia ujawnią się wcześniej skrywane cechy psiaka, np. lęk przed głośnymi dźwiękami, wsiadaniem do pociągu może mieć wtedy problemy ze skupieniem i ignorowaniem otoczenia. Niestety, prowadzi to do jego dyskwalifikacji. Oczywiście nie należy traktować go jako gorszego, po prostu musi poszukać swojej kariery w innej dziedzinie.

Cały proces szkolenia trwa zazwyczaj około dwóch lat. W tym czasie psiak mieszka najpierw z wolontariuszem, potem z trenerem i poznaje podstawowe komendy. Szkolenie specjalistyczne kończy się egzaminem zarówno psa przewodnika, jak i opiekuna. Następnie pies poznaje się z przyszłym opiekunem, zaczynając pod okiem trenera wspólną przygodę. Test sprawdza ich poziom porozumienia oraz wiedzę. Jednak nie jest to koniec edukacji, rozpoczyna się bowiem ich wspólne życie. Pies codziennie poznaje sposób funkcjonowania opiekuna, jego podstawowe potrzeby czy przyzwyczajenia.

Koszty

Na wyszkolenie psa na przewodnika osoby niewidomej składa się koszt szkolenia, który obejmuje wiele czynników, dlatego jest on porównywalny z wartością średniej klasy samochodu. Oczywiście przyszły opiekun nie ponosi całych kosztów, w projekcie dostaje go bezpłatnie. W dofinansowaniu pomaga Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Wystarczy, że osoba niewidoma złoży wniosek o zapotrzebowanie na czworonoga do jednej z instytucji szkolących psy.

Najpierw obowiązki

Jak już wcześniej wspomniałam, głównym zadaniem takiego psa jest prowadzenie osoby niewidomej w jak najbezpieczniejszy sposób. Dzięki temu niewidoma osoba może znacznie sprawniej i szybciej poruszać się po mieście. Pies jest w stanie w porę wypatrzeć nierówności i przeszkody. Następnie na komendę prowadzi osobę jej znanym kierunkiem. Przekazuje osobie komunikat, idąc do celu, przykładowo zatrzymuje się przed schodami. Istnieje również coś takiego, jak inteligentne nieposłuszeństwo. Kiedy pies uznaje, że dana komenda nie jest możliwa do zrealizowania lub stwarza niebezpieczeństwo – odmawia jej wykonania.

Odpoczynek

Należy pamiętać, że pies nadal pozostaje psem i ma swoje potrzeby. Zaliczamy do nich nie tylko fizjologię, ale także pieszczoty, kontakt z rówieśnikami, zabawę, potrzebę żucia czy węszenia. Sen jest ogromnie ważny dla każdego psa.

Nie dotykaj!

W trakcie swojej pracy pies przewodnik pozostaje w ciągłym skupieniu. Jest to niezwykle trudna i wymagająca umiejętność. Dlatego tak ważne jest, aby go nie rozpraszać. Nie wolno do niego mówić, wyciągać rąk czy cmokać. Takie zachowanie może odwrócić uwagę psa od najważniejszego zadania i doprowadzić do nieszczęścia. Prowadzenie osoby niewidomej nie jest łatwą rzeczą i nie powinniśmy psu tego utrudniać. Dodatkowo psy te posiadają specjalne szorki z napisem: „pies przewodnik”, „pies asystujący”, „nie dotykaj!”. Z kolei osoba niewidoma bardzo często porusza się z białą laską.

Ważne! Jeżeli kiedykolwiek napotkacie samotnego psa przewodnika, koniecznie udajcie się za nim. Prawdopodobnie jego opiekun potrzebuje pomocy lub stało się coś złego.

Emerytura

Służba psa przewodnika trwa zazwyczaj do ósmego roku życia. Po tym czasie udaje się na zasłużony odpoczynek. Wtedy pozostaje z opiekunem lub jest przekazywany do rodziny adopcyjnej zastępczej, jeśli osoba niewidoma nie ma możliwości zostawić psa w swojej rodzinie czy u siebie.

W Internecie możecie znaleźć mnóstwo filmików, na których osoba niewidoma pokazuje życie codzienne. Jest to bardzo pomocne w edukacji społeczeństwa i podkreśleniu roli psa przewodnika. Dodatkowo do osób niewidomych może dotrzeć informacja o możliwości skorzystania z psa przewodnika. Takie filmy doskonale ukazują, że niepełnosprawność nie wyklucza z samodzielności. Dodatkowo zyskuje się cudownego przyjaciela i bezcenną miłość czworonoga.